

1. Gezang 122 (EL)

1. Daar juicht een toon, daar klinkt
 een stem,
 die galmt door gans' Jeruzalem;
 een heerlijk morgenlicht breekt aan:
 de Zoon van God is opgestaan!

3. Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
 want alles, alles is voldaan;
 wie in geloof op Jezus ziet,
 die vreest voor dood en helle niet.

2. Gezang 641 (LB 2013)

1. Jezus leeft, en wij met Hem:
 dood, waar is uw schrik gebleven?
 Jezus leeft, en zijne stem
 roept ook ons eens weer tot leven,
 zal ons eens met eer bekleen:
 dit is onze troost alleen!

3. Jezus leeft, dit is gewis:
 waar ons pad ook heen moog' leiden,
 zelfs geen macht der duisternis,
 niets kan ons van Jezus scheiden.
 't Steunen op zijn mogendhe'en:
 dit is onze troost alleen!

3. Gezang 221 (LvdK)

1. Wees gegroet, gij eersteling der dagen,
 morgen der verrijzenis,
 bij wiens licht de macht der hel verslagen
 en de dood vernietigd is!
 Heere Jezus, trooster aller smarten,
 zon der wereld, schijn in onze harten,
 deel ons zelf de voorsmaak mee
 van der zaal'gen sabbathsvree!

2. Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
 Hij overwon, die sterke Held.
 Hij steeg uit 't graf door Vaders kracht,
 want Hij is God, bekleed met macht!

4. Want nu de Heer is opgestaan,
 nu vangt het nieuwe leven aan,
 een leven door zijn dood bereid,
 een leven in zijn heerlijkheid.

2. Jezus leeft: Hem is de macht
 over 't gans heelal gegeven,
 en wij zullen door zijn kracht
 Hem gelijken, eeuwig leven.
 Zou Gods trouw ooit wank'len? Neen,
 dit is onze troost alleen!

4. Jezus leeft, nu is de dood
 ons een ingang tot het leven.
 Welk een rust in stervensnood
 zal dit woord ons harte geven.
 Gij, o Heiland, Gij alleen,
 Gij, o Heiland, Gij alleen,

2. Op uw woord, o Leven van ons leven,
 werpen wij het doodskleed af!
 Door de kracht uws Geestes uitgedreven,
 treden we uit ons zondengraf.
 Leer ons daag'lijks, leer ons
 duizendwerven,
 in uw kruisdood meegekruisigd sterven,
 en herboren opgestaan,
 achter U ten hemel gaan!

Na de zegen (staande)

1. U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen daalde d'engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

3. Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
Die mij heeft genezen, Die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven en in dood
U zij de glorie, opgestane Heer.
U zij de victorie, nu en immermeer.